

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Apologia Petri Stevartii Leodii, Theologiae In Academia
Ingolstadiana Professoris, Ad D. Mavritium Ibidem
Parochi, Consilarii Ducalis Bauarici, & ad SS. apostolos,
Coloniae, Præpositi. Pro Societate ...**

Stevartius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1594

VD16 S 8949

Quanta cura sit defendenda omnibus Imperij Ordinibus Societatis Iesv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70292](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70292)

& Religiosissimi, ac de ipsa illa Soc. IESV statuere debeatis. *carpū ind-*
 Mihi quidem dubium nullum est, quin Polycarpus Ley- *cio capitis*
 serus illa lege teneatur, quæ capitalem sententiam, tam in *arcessere*
 eos, qui scribunt, quàm in eos, qui libros famosos spargunt, *potest.*
 decernit. Nam si capitis pœna statuta est in eos, qui de ve- *L. si quis C.*
 ris, sed occultis criminibus, per eiusmodi libros, homines *de fam. lib.*
 honestos infamant, quid censendum est de hoc libro, in *Vide Petrus*
 quo tot & tam atrociam, in vestræ etiã dignitatis ac gloriã, *à Placati. r.*
 Serenissimi & Illustrissimi Principes & Illustres Ordines, *Epit. deli-*
 maculam ac dedecus confinguntur, & per totum mundum *torum &*
 sparguntur. Nam iniuriam Societati IESV, huius libri edi- *causarum*
 tione, magnam illatam esse, nemo prudens dubitare po- *criminam.*
 test. Quod si rectè sapientes dixerunt; non esse negligendam *cap. i. n. 3.*
 famam, nec mediocre telum, ad res gerendas existimare co-
 portere benevolentiam civium, non possunt sanè Patres
 optimi, qui tanta munera pro communi Christianitatis bo-
 no sponte suscipiunt, & perfecerunt iam, & adhuc perfectu-
 ri sunt, negligere tantas calumnias: quibus toti mundo tan-
 quam pestes humani generis, & omnibus execrandis rebus
 detestabiliores mendacissimè & iniquissimè ostentantur.
 Quod si mihi accusatio magis quàm defensio Societatis IESV
 proposita esset, facilè efficerem, Serenissimi & Illustrissimi
 Principes, & Illustres Ordines, vt animi vestri iusta ira ex-
 candelcerent, & ad puniendum pro merito post homines
 natos Calumniatorem impudentissimū, statim vos accin-
 geretis. Verùm habenda mihi ratio est finis ac propositi
 mei: tum etiã vestræ sapientiæ, qua quod optimum erit,
 sine dubio perficietis.

At quicquid de Calumniatore sit, ego vos, Serenissimos *Quanto sta-*
 & Illustrissimos Principes, Illustres Ordines, atque omnes *dio & qua-*
 sapientes ac bonos viros, oro obtestorquæ, vt illud saltem *re Societas*
 beneficiū tribuatis honestissimo ordini Societatis IESV, *magnopere*
 quod ipsa nondum petijt; ego autem (qui eius innocentiam, *si defen-*
 fidem, probitatē cum alijs grauiissimis viris, iusto tem- *denda.*
 poris spacio habeo perspectam & optimè cognitam) eius
 nomine vehementer exposco. Nolite, si tanta iniuria nihil

commotos Societatis IESV Patres aspexistis, si constanter, si fortiter sapienterque, si cōscientia tantum fretos sua, has tantas in se calumnias & narrari & legi & spargi & cantari toto orbe tollerare videtis, hoc minus eorum innocentiam defendere: atque haud scio, an multò etiam sit acrius contra improborum spem atq; audaciam protegenda. Etenim hac ipsa animi fortitudine & constantia testatam reddunt, iniuria ac calumniarum, quibus premuntur, magnitudinem & vanitatem. Ita quidem Iesuitæ affecti sunt, vt si ab eorum abitu & discessu salus ac tranquillitas Germaniæ & Imperij penderet; aut si suam in Catholica fide tuenda operam, vel superfluum, vel non necessariam viderent, sponte essent ex Germania ad vltimas terras, in quibus speciem præbent nascentis Christi Ecclesiæ migraturi: imò etiam si pax atque concordia, fideique Catholice Christianæ unitas, eorum morte redimi possent, libentissimis animis proprium sanguinem potius effusuri, quàm passuri essent, propter eos, quicquam Germania detrimenti perciperet: Huius suæ voluntatis & amoris in Rempub. testes & obsides dederunt, multis in locis fortissimos & cōstantissimos Martires. Et verò quid in vita sua, moribus, functionibus aliud agunt, quàm quòd testentur voluntatem iuandæ patriæ & unitatis Catholice reducendæ? Cur Patriam, Parentes, amplas hæreditates, honores, dignitates, amicitias, splendidas; & cætera, quæ magni vulgò fiunt, deseruerunt? & vsurerum necessario contenti, non quæ volunt, sed quæ dantur, iubentur; accipiunt, peragunt? Et quæ sunt eorum studia, nisi Reipub. vtilissima, à vitio deterrere, ad virtutem permouere hominum animos: mœstis solamen, afflictis auxilium, perditis salutem afferre; vix inter summos ac infimos discrimen agnoscere, sed vt restulerit, pari charitate, contentione, ardore, illorum aut horum utilitati ac saluti inservire; coniunctis precibus, studijs, viribus animi laborare, vt Catholica fides propagetur; hæreses, doctrinæ solùm grauitate, & exemplis innocentiae euellantur ac extinguantur? Quod cum foeliciter & magno incremento

Rei Catholicæ faciant quid est, quòd tanto furore & infamia impudentes Calumniatores eos adoriantur? Quin ipsi si possint similem Lutheranam, Calvinianam aut Protestantium Societatem instituunt: & cum hac coniunctis animis, non armis, non calumnijs, non mendacijs, sed beneficijs, sed virtute ac innocentia pugnant: neque Iesuitarum, neque Catholicorum, neque quisquam prudens repugnabit, si Prædicantes inter se Societatem instituant, in qua non proprijs bonis, ac quæstui, vel voluptati, sed vtilitati tantum suorum Protestantium insistant. Splendorem Collegiorum, redditus amplos, & honores, quos tunc consequi poterunt, non inuidebimus; dummodò id seruent, vt nihil proprium habeant, alieno imperio subiaceant, castè viuant, & omnia in suorum vtilitatem referant. Sed fieri non potest, vt Euangelica Societas, aut Prædicantium vnquam vllò tempore coeat. Vnitas atque concordia fidei Catholicæ per vniuersum orbem sparsa, in hac Societate IESV elucescit etiam maximè. Ob quæ omnia cum ab omnibus sapientibus ac pijs viris, tum maximè à Serenissimis & Illustrissimis Principibus & Magistratibus est amanda, fouenda, & ab hostium calumnijs vindicanda, præsertim cum totius Reipub. Christianæ plurimum intersit, ne tanta mentiendi & calumniandi licentia toleretur. Verùm ob seipsam quoque hæc est omnibus bonis tuenda Societas, cum eius maxima sint in Orbem Christianum merita: Quare si eam conseruauerint, & beneuolentia sua perpetuò deinceps quoque ornauerint, tanti quæ Calumniatoris machinis nihil motos, aut alienatos ab hac Societate se ostenderint, DEO imprimis gratissimam, Societati debitam præstabit operam; Illa enim tantis beneficijs ac benignitate excitata, multò etiam magis pro salute tum omnium tum singulorum laborabit; & seipsam quodammodò benè de vniuersis merendo superare conabitur: Erunt quæ hi homines vobis, Serenissimi & Illustrissimi Principes, Illustres ordines omnibus quæ; Catholicis, in aduersis Consolutores, in prosperis animorū Moderatores; liberis vestris, sapientiæ, pietatis

Est hereticis & protestantibus impossibile, vt in aliquâ Societatem coalescant, in qua sicut religiosi apud Catholicos, viuât.

tis & virtutis Ductores atque Doctores, fidei Catholicae acerrimi Propugnatores, pro felicitate, saluteque vestra exoratores. Atque hic sit finis defensionis meae, cui si quid vel in Calumniatore confutando; vel cuiusquam dignitate ac Societatis honore tuendo & amplificando defuit, id vestra Serenissimi & Illustrissimi Principes, & Illustres Ordines sapientia corrigetur; eritque tantò illustrius innocentiae testimonium, quantò manifestius ex hac Oratione mea apparebit, nullis vos verborum aut sententiarum lenocinijs ac fucis, sed sola veritate permotos, Societatem IESV retinendam, amandam, ornandam, defendendam suscepisse.

AMICO LECTORI.

VOD sapius in hac Apologia professus sum, neque omnes, neque precipuas tantum Calumnias & mendacia in Societatem IESV me persecutum esse: sed illa tantum quae mihi in his temporum angustijs & occupationibus meis, Pseudohistoriam peruolantem, haeserunt in memoria: de eo nunc quoque Lectorem meum admoneo, sicut etiam de illo: nullam ex omnibus à me confutatis calumnijs, non pluribus etiam locis repetitam esse à calumniatore. Videant qui sapiunt, quid in ceteris à me praetermissis credendum sit Polycarpo, quem nemo vnquam hominem esse probare poterit tot argumentis, quot ego eum induijs ac testimonijs mendacissimum esse calumniatorem conuicti. Quamquam quae à me ommissa sunt ab alijs viris grauibus & doctis, qui nuper etiam in simili causa Societatem IESV egregie publiceque dilaudarunt ac defenderunt, peti possent; & breui, quemadmodum audio, prodibunt in lucem totius Pseudohistoriae confutatio, in qua omnium minimarum maximarumque, euentiarum calumniarum coarguetur Pseudohistoricus. Interea Lector hac nostra Apologia, quam officio, fide, pietate & veritatis testantur studio adductus conscripsi, fruere.

PRAE